

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

ENTRE DOS AGUAS

Espanya, 2018

Direcció: Isaki Lacuesta

Guió: Isaki Lacuesta,

Isa Campos, Fran Araújo

Intèrprets: Israel Gómez Romero,

Francisco José Gómez Romero, Rocío

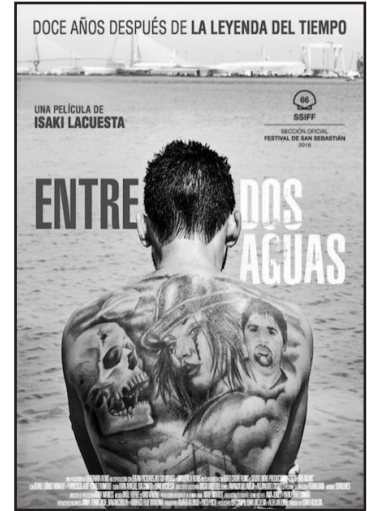
Rendón, Yolanda Carmonal

Durada: 135 min

Gènere: Drama

Idioma: Castellà

Data d'estrena: 30/11/18

Real com la vida mateixa

Primer va ser l'Isaki en solitari qui ens va sorprendre amb la interessant *Cravan vs Cravan* (2002), en què ja s'intuïa per on volia anar el cineasta: explicar històries situades entre la realitat i la ficció. On comença la mentida i s'acaba la veritat. On és la veritat i la mentida. Aquesta ha estat la base de l'obra de l'Isaki Lacuesta, que s'amplia i es concreta molt més quan comença a treballar juntament amb la seva parella (imprescindible) Isa Campo. I llavors, al igual del seu cinema, mai sabem on comença un i acaba l'altre o quan són un o una.

El tàndem Lacuesta/Campo neix oficialment el 2009 amb la pel·lícula *Los condenados*. D'aleshores ençà, treballaran junts, crearan, dirigiran; portaran a terme un seguit de pel·lícules que proposen un estil i una manera concreta d'entendre i d'explicar les històries (moltes d'aquestes històries, reals com la vida mateixa).

El 2006, l'Isaki Lacuesta (un cop més en solitari pel que fa al guió i la direcció, però amb el suport de l'Isa Campo en el projecte i la realització) s'embarca a explicar una història que parteix de la llegenda de Camarón de la Isla i acaba essent un documental-ficció (*La leyenda del tiempo*) sobre la vida de l'Israel Gómez (Isra), un vailet gitano orfe de pare, que vol ser cantant i té un germà, en Francisco José (Cheito), i sobre la història, paral·lelament, de la Makiko, una noia japonesa fascinada pel flamenc i les seves arrels. Dotze anys després, el tàndem Campo/Lacuesta torna a l'illa de San Fernando, als mateixos paisatges on va rodar i explicar la història de l'Isra i en Cheito, i ens posa al dia de com estan tots dos germans, les seves famílies, amigues, nòvies; de com han canviat el paisatge i la gent, i de com el temps i les circumstàncies han canviat aquests personatges que van iniciar l'aventura a *La leyenda del tiempo*.

Hi retrobem l'Isra, que acaba de sortir de la presó (on ha estat tancat per narcotràfic), té dos fills i vol recuperar la seva dona per tornar-hi a tenir una relació com si no hagués passat res. I també hi retrobem el seu germà, en Cheito, enrolat a la marina, que ha tornat d'una llarga missió que l'ha dut a visitar Somàlia.

A través d'aquests retrobaments (entre famílies, dona i fills,

germà i cunyada, i amics de l'illa) viurem el malviure de l'Isra, que no sap trobar el seu lloc dins la societat, no troba feina ni cap solució a la vida que li ha tocat viure. El seu germà prou que intenta donar-li moral i alguna solució, però les circumstàncies i la precarietat de la vida a l'illa fan que la cosa es compliqui.

I aquí és on descobrim el bon treball dels protagonistes, interpretats pels personatges reals de la història. És aquí on es veu la sensibilitat de la parella de realitzadors. És aquí on ens trobem davant d'un testimoni visual i poètic i d'un gran realisme alhora, que fa que alguna vegada l'espectador/a se senti incòmode/a davant d'algunes situacions realment tenses. Lacuesta/Campo entren dins de les intimitats dels personatges i ens en fan participar com si fóssim allà, a prop d'ells.

Hi ha alguna escena realment dura, tensa, entre tots dos germans, que es recriminen que no s'han ajudat prou i rememoren la pèrdua del pare, que va morir en un moment molt important de les seves vides. És llavors, en aquests instants, intensos i reals, quan no saps on comença la ficció i acaba la realitat. Campo/Lacuesta han filmat amb elegància una de les escenes més íntimes que s'han vist mai en el cinema, creant l'atmosfera de realitat necessària per entendre que estem vivint una història autèntica.

Aquesta és la gràcia i la virtut de la pel·lícula. Aquest és el cinema que crea imatges que destil·len pur cinema, pura realitat. Aquest és el cinema de l'Isaki Lacuesta i l'Isa Campo, o al revés.

Una vegada més, parella, benvinguts al Truffaut.

Guillem Terribas

Col·lectiu de crítics de cinema de Girona